

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Aduersis pressos, Christi exemplis roborari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

nal, caussam dicentem, nec discipulorum quenquam presentem cerne-
rent, animis essent offensi? Quid cum Pontificis seruus alapam impin-
geret ipsi? quid cum vapulari? quid cum ad crucem duceretur? & Matth. 27.
in cruce tolleretur? quid cum dicerent: Vah qui destruis templum
Dei, & in tribus diebus reedificas illud? Alios saluos fecit, se-
ipsum non potest saluum facere. Si Filius Dei es, descende de
cruce, & credimus tibi? quid cum Barabbam illi prætulerunt? hinc
enim probare volebant, quod latrone quouis sceleratior esset. Ea deniq;
de causa inter duos latrones crucifixi sunt. Sed tamen veritas non modo
propterea non obscurabatur, verum etiam splendidius eluxit. Deus enim
pro sua lenitate id ferebat, arcana sua sapientia omnia administrans.
Et quamuis, post resurrectionem, eius discipuli rursum metu in fugam
uersi in summo angore versari ceperint: sic quoq; res Ecclesia semper au-
gebantur, & per miracula vigeant, & qua minus leta principia ha-
buerunt, incundos exitus demonstrarunt. Hæc S. Pater.

Quoties ista animo occurrunt, occurrere debet & illud:
si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? si Deus Filio suo vni-
genito non pepercit, cur nos non vellemus, etiam in nostro cor-
pore, stigmata IESV Christi portare? Vrius inuitatus, imò iussus
à Dauid rege, vt in domum suam iret, & à belli labore requiesce-
ret, respondit: *Anca Dei & Israël & Iuda habitant in papilionibus,* XII.
& dominus meus Ioab, & serui Domini mei super faciem terra manent; Luc. 23. 31.
& ego ingrediar domum meam, vt comedam & bibam, & dormiam
cum uxore mea? per salutem tuam, & per salutem anima tue, non fa-
ciam hæc rem. Hoc eodem argumento vtuntur, qui acerbissima,
quæ Christus tulit, animo habent memoriæque infixæ. Dux meus,
inquit, & Conditor totius Mundi, paruulus è patria fugere ab
Herode compulsus est; & ego Fortune irascar, quæ me exulem
fecerit? Dominus meus, pro tot miraculis ac beneficijs, tantis
blasphemijs est affectus, & ego insaniam, si me frater meus dicto
momordit; immo si eum alius nequiter mentitur, momordisse?
Redemptor meus à suo discipulo proditus est; & ego tanti faciam
falsorum fratrum delationes, accusationesue à cæci animi vindic-
tâ prouenientes? At nocent? at nulla calumnia caret effectu?
nec semper, qui iudicant, iudicant sine affectu? dignos deiciunt
de gradu, manifestè indignos, sanguine coniunctos, vel adulatio-
ne gratiosos promouent? Etiam Iudæi Barabbam Christo præpo-
suerunt; homicidam ei, à quo vita mortuis est restituta. A ra-
libus

libus iudicibus tale iudicium tulit summus iudex. Dic tu: Domino meo hæc acciderunt. & ego me illo putabo meliorem? *Non faciam hanc rem?* At homines, qui me antè suspexerant, iam contemnunt & rident? Contigit & hoc Christo, quem tantorum miraculorum patratorem, inter iniquos, deputauerunt, atque, in medio latronum, cruci affixerunt. Seruatorem imitantur, non qui risum cachinnis compensant; sed qui nôrunt tacere, dum in cælum clamant iniuriæ, quas patiuntur.

XIII.

Io. Ionuius
in vita S. Lu
dou. regis
Franci. c. 42.

Scribit Io. Ionuius, Principem Saracenum, belli sacri tempore, ad proceres Francos, in Ægypto, captiuos, salutatum accessisse, atque ex illis interrogasse, *Num in vnum Deum crederent, qui ex Virgine natus, in cruce affixus mortuusq; esset, dieq; tertio, se in vitam reuocasset?* Quibus, ita se credere, affirmantibus, addidit: *Est neq; fracto animo, neq; mæstos esse debere, si tantulam calamitatem subirent, eius nomine, qui extrema supplicia, pro ipsis exantlasset; eosq; nondum ad mortem usq; pro eo, decertasse: qui si tanta fuerit potestatis, ut triumphata morte, se ipse à sepulchro excitârit, certò in animum inducere oportere, fore, ut etiam ipsos breui calamitatibus illis eximeret.* Iocosa, an seria fuerit illa consolatio, non habeo dicere; veram fuisse probauit secuta procerum libertas. Et planè vera est hæc

Exod. 15. 23.

consolatio, iam dudum adumbrata, quando, Israëlitis, in deserto, ad bibendum, nihil aliud, quàm amarissimas habentibus aquas, Deus Moyfi lignum ostendit, quod cum misisset in aquas, in dulcedinem versæ sunt. *Per lignum, aquas dulces fecit, præfigurans gloriam & gratiam crucis*, ait S. Augustinus. *Poterat Deus, inquit*

S. Augustin.
quæst. 53. in
Exod.
S. Gregorius
Nyssen. lib.
de vita Moy
fis.

S. Gregorius Nyssenus, *solo verbo aquam potabilem facere, sed per lignum id voluit prestare, ut typum salutiferæ crucis indicaret.* Itaq; lignum crucis rerum tristium amaritiem in dulcedinem nobis vertit, quando perpendimus, exiguum nobis scyphum propinari de eo & absynthio, & aceto & felle, cuius tota maria exhausti Christi:

Matt. 20. 22.

S Chrysoft.
homil. 66. in
Matth.

stus: qui non sine caussa dixit: *Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?* Addidit autem, *quem ego bibiturus sum, Ut communicatione laborum, cum Christo, promtiores redderemur*, ait os illud aureum. Quòd si Christum oportuit sic pati, & ita intrare in gloriam suam, nonne oportet etiam seruos illius, eadem viâ sequi? An, Domino felle saturato, mancipia eius mulsam exigent? At Dulcia

Act. 14. 22.

non meruit, qui non gustauit amara: & sicut Paulus & Barnabbas prædicauerunt: per multas tribulationes, oportet nos intrare in regnũ Dei.

Atque